

Бир юз ўн иккинчи боб — Исо Шоҳ сифатида ҳукмронлик қилганда

Масиҳийлик этикодининг энг улуғ ва муҳим таълимотларидан бири — Исо Масиҳнинг ер юзига қайтиб келиши ҳақидаги ҳақиқатдир. Муқаддас Ёзувларда баён этилишича, У бир вақтлар орамизда яшади, хочда жон берди, дафн этилди, сўнг ўлимни енгиб қайта тирилди ва кўкларга юксалди.

Муқаддас Китоб бизга Исонинг албатта қайтиб келишини уқтиради. Биз бунга глобал нуктаи назардан қарашимиз лозим. Шунинг унутмаслигимиз керакки, Исо шунчаки маҳаллий бир Нажоткор эмас, балки бутун дунёнинг Халоскоридир. Пайғамбарлар ва фаришталар Унинг фақат нажот келтиришини эмас, балки Шоҳлик мақомини ҳам башорат қилишган. У эгаллаши лозим бўлган улуғвор олий тахт бор. Матто баён этган Хушхабарнинг 24 ва 25-бобларида Исонинг келажақдаги Шоҳлик мақоми ҳақида сўз боради. 25-бобнинг 31–46-оятлари бизга Исо Шоҳ сифатида ҳукмронлик қилганда нималар содир бўлишини ўргатади:

Инсон Ўғли Ўзининг улуғворлигида, жамики фаришталари билан бирга келганда Ўзининг шоҳона тахтига ўтиради.³² Барча халқлар Унинг ҳузурига тўпланадилар. Чўпон қўйларни эчкилардан ажратгандай, У халқларни бир-биридан ажратади.³³ У қўйларни ўнг томонига, эчкиларни чап томонига қўяди.

³⁴ Шундан кейин Шоҳ ўнг томонидагиларга айтади:

— Эй самовий Отамнинг баракасини олганлар, келинлар! Шоҳликни мерос қилиб олинглар! Бу шоҳлик олам яратилгандаёқ сизлар учун тайёрлаб қўйилган.³⁵ Ахир, Мен оч эдим, Менга овқат бердингизлар. Чанқаган эдим, Менга ичимлик бердингизлар. Мусофир эдим, уйингиздан бошпана бердингизлар.³⁶ Яланғоч эдим, Мени кийинтирдингизлар. Касал эдим, Менга ғамхўрлик қилдингизлар. Зиндонда эдим, Мени келиб кўрдингизлар.

³⁷ Бунга жавобан солихлар Унга шундай дейдилар:

— Ё Раббий! Қачон Сени оч ҳолда кўриб, овқат берибмиз?! Қачон чанқаганингни кўриб, бирон нарса ичирибмиз?³⁸ Мусофир эканингни қачон кўриб, уйимиздан бошпана берибмиз? Яланғоч эканингни қачон кўриб, кийинтирибмиз?³⁹ Касал ёки зиндонда бўлганингда қачон Сени йўқлаб борибмиз?

⁴⁰ Шоҳ уларга шундай жавоб беради:

— Сизларга чинини айтайин: сизлар энг кичик биродаримга қилган ҳар қандай яхшилигингизни Менга қилган бўласиз.

⁴¹ Сўнг У чап томондагиларга ҳам айтади:

— Эй лаънатилар, кўзимдан йўқолинглар! Иблис ва унинг фаришталарига тайёрлаб қўйилган абадий оловга мубтало бўлинглар!⁴² Ахир, Мен оч эдим, овқат бермадингизлар. Чанқагандим, ичгани ҳеч нарса бермадингизлар.⁴³ Мусофир эдим, уйингиздан бошпана бермадингизлар. Яланғоч эдим, Мени кийинтирмадингиз. Касал бўлдим, зиндонга тушдим, Мени келиб кўрмадингиз.

⁴⁴ Шунда улар айтадилар:

— Ё Раббий! Қачон Сени оч, чанқаган, мусофир, яланғоч, касал ҳолда ёки зиндонда эканингни кўрибмиз? Агар кўрганимизда эди, наҳотки Сендан хизматимизни аяган бўлардик?!

⁴⁵ У эса шундай жавоб беради:

— Сизларга чинини айтайин: сизлар энг кичик биродаримдан аяган яхшилигингизни Мендан аяган бўласизлар.

⁴⁶ Булар абадий жазога, солихлар эса абадий ҳаётга муяссар бўладилар.”

Исо Шоҳ сифатида ҳукмронлик қилганда, бир нечта ҳал қилувчи амални бажаради.

Улуғланиш амали

Бу амал осмоннинг илоҳий улуғворлигини ер юзига олиб келади. Исо қайтиб келганда айнан шундай шавкат билан келишини айтди. Муқаддас Китобда Худонинг улуғворлиги ҳақида камдан-кам сўз юритилади. Бироқ у тасвирланган ўринларда бу улуғворлик инсон ақлини шошириб қўядиган даражада ҳайбатлидир. Одий инсонлар Худонинг улуғворлигига дуч келишганда, бу куч қаршисида ожиз қолишган. Муқаддас Ёзувлар бу улуғворликка яқинлашиб бўлмаслигини уқтиради. Шунга қарамай, Исо хочга михланишидан аввал қилган олий руҳонийлик ибодатида: «Эй Муқаддас Ота, дунё яратилишидан илгари Сенинг ҳузурингда эга бўлган улуғворлигим билан Мени улуғлагин», деб ибодат қилган эди. Исо қайтиб келгандаги энг биринчи иш — Унинг мукамал улуғланиши бўлади.

У Ўзининг маҳобатли ва улуғвор тахтига ўтиради: «Ўшанда У Ўз улуғвор тахтига ўтиради». Азиз дўстим, ишонинг, Исонинг тахти олдида ер юзидаги барча шоҳларнинг шаъни ва салтанати ортиқча жилвасиз, рангсиз бўлиб қолади. Унинг тахти чексиз шавкатга тўлади. Ваҳий китобининг 19-боб, 11–16-оятларида Исонинг Улуғворликда қайтиши жуда даҳшатли ва маҳобатли тарзда тасвирланган.

Шунга амин бўлинги, Исо ҳукмронлик қилганда Шоҳларнинг Шоҳи ва Раббийларнинг Раббийси бўлади. Унинг энг биринчи иши — улуғланиш амалидир.

Ажратиш амали

Бу амал орқали самовий мукамал билим ер юзига намоён бўлади. Унинг ҳузурида айрим эмас, балки барча халқлар тўпланади. Сўнг У одамларни бир-биридан ажратади. Қўйларни Ўз ўнг томонига қўяди. Қўйлар — Унинг содиқ эргашувчиларидир. Исо Ер юзидаги хизмати давомида Ўзининг Яхши Чўпон эканини тушунтирган эди. Исо Унинг қўйлари Унинг овозини билишини ва Ортидан эргашишини айтган.

Энди Унинг меҳр-шафқатга тўла даъватига қулоқ тутинг. У ўнг томондаги қўйларга: «Келинлар, Отамнинг муборак баракасини олганлар! Дунё яратилганидан бери сизлар учун тайёрлаб қўйилган Шоҳликни мерос қилиб олинглар», дейди.

Азиз дўстим, бу қисқа муддатли ёки тасодифий лойиҳа эмас. Бу илоҳий Шоҳлик дунё яратилишидан аввалроқ Худо ва Исонинг иродасида мавжуд эди. Ушбу Шоҳлик Отамиз томонидан дунёнинг пойдевори қўйилган лаҳзалардаёқ тайёрлаб қўйилган. Унинг меҳр-муҳаббатга тўла таклифи нақадар гўзал, шундай эмасда?

Қўйларни ўнг томонига ажратиш жараёнида У уларнинг амалларига жуда синчковлик билан баҳо беради. У Ўзи оч ва ташна бўлганида, мусофир, яланғоч, хаста ва зиндонда бўлганида улар қандай ғамхўрлик қилишганини тасвирлайди. Улар Унга сидқидилдан хизмат қилишган эди. Бу меҳр-шафқат амаллари уларнинг Масиҳга бўлган чексиз муҳаббатидан келиб чиққан эди. Раҳмдил инсонлар Исога қачон хизмат қилишганини тушуна олишмайди. Улар Уни ҳеч қачон бундай оғир аҳволда кўрмаганмиз, деб ўйлашади.

Шунда Исо бунинг сирини очади: «Мана шу арзимас биродарларимдан бирига қилган эзгулигингизни аслида Менга қилган бўласизлар». Содиқ ва раҳмдил кишилар аслида ўз атрофидаги муҳтож биродарларига хизмат қилишган эди. Исо бир сафар кўлини содиқ бандаларига қаратиб: «Отамнинг иродасини бажарган ҳар бир кимса — Менинг биродаримдир», деган эди. Бу ҳақиқатни ёдда тутишимиз жуда муҳим. Исо Ўзини мана шу камтар ва озурда инсонлар билан бир деб билади ва уларни Ўз биродарлари деб атайди.

Ажратиш пайтида чап томонга эчкилар, яъни мунофиқлар ва имонсизлар қўйилади. Унинг совуқ ва оғир ҳукми мана бу оғир сўзларда ифодаланади: «Эй лаънатга учраганлар, Менинг ҳузуримдан нари кетинлар! Иблис ва унинг малаклари учун тайёрлаб қўйилган абадий оловга улоқтирилиңлар!» Улар бу дунёда иблисга ҳамроҳ бўлишган эди, энди абадий а азобда ҳам иблис билан бирга қолишади. Бу жуда даҳшатли ва вазмин ҳукмдир.

Қиёсга эътибор беринг: қўйларга «Келинлар» дейилган бўлса, эчкиларга «Кетинлар, Мени тарк этинлар» дейилади. Сўнг У уларнинг асл қиёфасини очиб беради: «Мен оч ва ташна бўлганимда, мусофир, яланғоч, хаста ва зиндонда бўлганимда Менга ёрдам бермадингиз, Мен ҳақимда қайғурмадингиз. Сизларда муҳтожларга нисбатан заррача меҳр бўлмади, фақат ўз манфаатингизни ўйладингиз».

Улар эса: «Биз Сизни қачон бундай оғир аҳволда кўрдик?» деб ҳайрон бўлишади. Исо яна аниқ кўрсатиб беради: «Мана шу арзимас биродарларимдан бирига ёрдам бермаганингиз — аслида Менга ёрдам бермаганингиздир». Улар бутун умр фақат ўзларининг худбин ва манфаатпараст қалбларига бўйсуниб яшашган эди.

Ўша эчкилар чап томонга ажратилади ва Исо уларни иблис ҳамда унинг малайлари билан бирга абадий оловда қолишга маҳкум этади. Бу ҳам вақтинчалик жазо эмас, балки азалдан иблис ва унинг малайлари учун тайёрлаб қўйилган абадий макондир. Шунга амин бўлинги, азиз дўстим, Исо Шоҳ сифатида ҳукмронлик қилганда, Ким Ўзиники-ю, ким Ўзиники эмаслигини жуда аниқ ажратиб олади.

Якуний ҳукм амали

Бу амал орқали самовий адолат ер юзида тўлиқ қарор топади. Ёвуз ва имонсиз кимсалар абадий азобга маҳкум этилади ва бундан қочиб қутулишнинг ҳеч қандай илоҳи бўлмайди. Адолатли ва содиқ кишилар эса абадий ҳаётга равона бўлишади ва бу саодат ҳеч қачон ниҳоясига етмайди. Абадий қисмат — Унинг якуний ҳукмидир. Бу ҳақиқатни доимо ёдда тутишимиз шарт, чунки ушбу ҳукмдан сўнг ҳеч нарсани ўзгартириб бўлмайди. Исо Шоҳ сифатида ҳукм сурганда, берилган ҳар бир қарор узил-кесил ва мутлақ бўлади.

Азиз дўстим, ҳозир — сизнинг вақтингиз. Масиҳнинг эргашувчиси сифатида мен қўйлар Раббимизнинг ўнг томонидан жой оладиган ўша муборак кунни интизорлик билан кутаман. Сиздан ўтиниб сўрайман, чин имонли эканингизга комил ишонч ҳосил қилинг. Исонинг Шоҳларнинг Шоҳи ва Раббиларнинг Рабби сифатида ҳукмронлик қилишида ҳеч қандай шубҳа ёки иккиланиш бўлиши мумкин эмас. Шундай экан, бугун Унинг овозини эшитган бўлсангиз, қалбингизни қотирманг!